

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3991/2023
19.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Југ Зубић, адвокат из ..., против туженог Индустрија меса „Матијевић“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 707/23 од 12.07.2023. године, у седници одржаној 19.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 707/23 од 12.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 707/23 од 12.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 707/23 од 12.07.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 55/2020 од 21.10.2022. године, у делу којим је усвојен тужбени захтеви обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћеног увећања зараде за прековремени рад за период од 01.03.2018. године до 15.01.2020. године исплати 169.999,60 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2022. године до исплате, као и 52.204,47 динара на име обрачунате законске затезне камате, да му на име неисплаћеног увећања зараде за рад ноћу за период од 01.03.2018. године до 15.01.2020. године исплати 37.425,28 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2022. године до исплате, као и 11.687,07 динара на име обрачунате законске затезне камате, да му на име неисплаћених трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од 01.03.2018. године до 15.01.2020. године исплати 107.452,00 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2022. године до исплате, као и 23.758,99 динара на име обрачунате законске затезне камате, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати 166.194,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата разлике зараде по основу прековременог рада и рада ноћу, о ком праву тужиоца на исплату разлике зараде су нижестепени судови одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда, а у вези примене одредби чл.53. и 55. Закона о раду, у ситуацији када је тужилац у утуженом периоду, на основу налога непосредног руководиоца, остварио часове рада дуже од пуног радног времена и часове рада ноћу. Такође, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права запослених на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада и заузето становиште да им припада право на исплату ових трошкова у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз, те да није условљено ни постојањем организованог јавног превоза, ни удаљеношћу од места запослења, већ једино постојањем стварних трошкова за долазак и одлазак са рада који се одређују према броју ефективних радних дана и цене појединачне карте у јавном превозу.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноравности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404 став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.01.2020. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 314.876,88 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**